

Ki Olaf Scholz, s kik állnak mögötte?

2022 szeptember 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Államférfiak helyett pénzemberek irányítják az új világ „technodemokráciáját”

Olaf Scholz német kancellár látványos bizonytalankodásával Németországot lassan gazdasági romlásba dönti, s ez keserves következményekkel járna az unió és hazánk számára is. Németország a legnagyobb gazdasági hatalom Európában. Egyáltalán nem mindegy tehát, hogy tudjuk, ki vezeti ezt az országot, amelyet?l mi, magyarok is sok tekintetben függünk, hiszen a német multicégek által Magyarországon termelt GDP kiemelked?en fontos szerepet játszik hazánk gazdasági teljesítményében. De mi motiválja Olaf Scholzt és kik állnak mögötte?

2021 vége óta a 64 éves szociáldemokrata politikus vezeti Németországot az úgynevezett közlekedésilampa-koalícióban, együtt a liberális (sárga) FDP-vel és a Zöldekkel. Scholz végigjárta a politikusi karrier számárlétráját a szociáldemokratáknál, 2009 és 2019 között az SPD alelnöke, 2011 és 2018 között Hamburg f?polgármestere. Ezek után a CDU–CSU-val közös nagykoalícióban Angela Merkel kancellár mellett alkancellár és pénzügyminiszter volt 2018 és 2021 között. A szociáldemokraták kancellárjelöltje lett tavaly, s miután a CDU–CSU a múlt szeptemberi választásokon csúfos kudarcot vallott, pártja pedig nyert, tavaly december óta ? áll az Európai Unió leger?sebb országa élén.

Általános jelenség, hogy az Európát, az uniót vezető politikusokról csak éppen azokat az információkat nem tudjuk meg, amelyek a leginkább meghatározzák a motivációikat, érdekeiket, mozgásterüket. (Például Macronról szinte említeni sem említik soha, hogy a Rothschild-bankházban kezdte pályafutását.) Éppen ezért fontos, hogy megvilágítsuk, ki is Olaf Scholz, kit is képvisel valójában és ezek alapján mit is várhatunk t?le egy olyan válságos korszakban, amelyet utoljára talán a második világháborúban élt meg Európa.

Kezdjük talán azzal, ami már Ursula von der Leyen esetében is említettem korábbi írásomban. Ez pedig az a tény, hogy Olaf Scholz is, valamint Ursula von der Leyen, Jens Spahn a CDU-ból vagy korábbról a legendás Wolfgang Schäuble, részt vettek a Bilderberg-csoport találkozóin. Igaz, ? nem négy alkalommal, mint Von der Leyen, csak egyszer, 2010-ben. Ezt az évi rendes és titkos Bilderberg-összejövetelt a spanyol Sitgesben tartották, amelyen akkor Scholz mellett részt vett többek között Josef Ackermann, a Deutsche Bank korábbi elnöke, Dieter Zetsche, a Daimler f?nöke, Robert Zoellick, a Világbank elnöke.

Jól tudjuk, hogy a Bilderberg-csoport meghívása általában a globális elittel való csodálatos barátság kezdete szokott lenni az esetek többségében...

2011-t?l Scholz már Hamburg f?polgármestere volt, ebben az id?szakban robbant ki az úgynevezett Cum-Ex botrány, amelynek során gigacégek adócsalásaira derült fény, köztük a Warburg Bankházéra is, amelyhez Scholzt sajátos kapcsolatok f?zték. Tény az is, hogy bár Scholz nagymértékben elítélte az adócsalásokat, a rossz nyelvek szerint talán az ? közrem?ködése is közrejátszhatott abban, hogy az ügyet eltussolták, következmény pedig nem volt.

A másik ügy már pénzügyminisztersége alatt robbant ki: a Wirecard AG 2020-ban bejelentette fizetéseképtelenségét, kiderült, hogy a gigacégnél mintegy 1,9 milliárd euró t?nt el. Scholz mint pénzügyminiszter, a nyilvánosság el?tt mindent megígért, hogy utánajárnak az ügynek. Tevékenysége azonban nem volt meggy?z?, a terhel? akták csak megkésve kerültek el?, s többen felvetették az ? személyes érintettségét is.

Nem tartozik a sikeres tevékenységei közé az sem, hogy a 2017-ben Hamburgban megrendezett G20-as találkozó három napja alatt nagyszabású és vehemens tüntetések zajlottak a városban, különösen széls?balos er?k részér?l, ennek „eredménye” 476 sérült hivatalnok és 12 millió eurós kár volt, a városban rombolás, gépkocsik felgyújtása stb. Scholz székét azonban ez a kudarcos esemény nem rengette meg.

De menjünk tovább a lényegesebb kérdésre: kit, kiket képvisel Scholz? Mint szociáldemokrata politikus, azt gondolnánk, a munkavállalók, az alul lévő érdekeit, és semmiképpen sem a multicégekét és globális pénzintézetekét. Hát ebben tévedünk.

Scholz, néhány nappal (!) azután, hogy pénzügyminiszter lett, Jörg Kukiest, az amerikai globális nagybank, a Goldman Sachs németországi f?nökét nevezte ki saját államtitkárának. Ernst Wolff pénzügyi szakért? akkor úgy nyilatkozott, hogy ez világos és egyértelm? jele annak, hogy Scholz mint szociáldemokrata (!) pénzügyminiszter a

minisztérium ügyeit a Wall Street érdekei alá helyezi...

Persze ennek már voltak előzményei: még hamburgi polgármester korában történt meg az, hogy tönkrement a HSH Nordbank nevű pénzügyi intézmény, és Scholz hathatós közreműködésének következtében a bank profitábilis, vagyis még használható része egy Wall Street-i hedge fundhoz (pénzkezelő alaphoz) került, míg – mily érdekes – a csúdbe jutott bank használhatatlan részei a tartozásokkal együtt visszaszálltak a német államhoz, amelynek a levét végül az adófizető állampolgárok itták meg. Vagyis Scholznál nem pénzügyminiszterként kezdődött el a globális pénzügyi vonzódás, hanem már jóval korábban, bizonyára a munkavállalók, a munkások legnagyobb örömeire...

A globális elittel való kapcsolatát az is jól mutatja, hogy többszörös találkozó zajlott le pénzügyminiszteri időszakában közte, Jörg Kukies és a CDU-s egykori frakcióvezető, Friedrich Merz között, aki ma már a CDU elnöke. Jómagam sem tudtam, hogy Merz alaposan integrálódott a globális pénzügyi elitbe, amit mi sem bizonyít jobban, hogy milyen szervezeteknek a tagja. Ezek (többek között): az Atlantikbrücke (Atlanti Híd), melynek több évig vezetője volt. E szervezet az amerikai lobbierdekek németországi képviselője.

A következő a BlackRock, a világ ma már legnagyobb (!) multinacionális vagyonkezelő cége, amely mögött a legnagyobb bankárdinasztiák húzódnak meg; Merz itt a felügyelőbizottság elnöke volt. S végül, de nem utolsósorban a mai CDU-főnök tagja a Rockefeller család által alapított Trilaterális Bizottságnak is, melyben a világ fontos vezető személyiségei foglalnak helyet.

A fentiekben szerintem két tanulság adódik. Az egyik, hogy vajon a személyi és pénzügyi összefonódások után vajon milyen különbség maradt egy szociáldemokrata és egy CDU- vagy CSU-politikus, adott esetben vezető politikusok között? Természetesen vannak és lehetnek is árnyalatnyi különbségek német és német politikusok között, például abban, hogy melyik képviseli hevesebben a globalisták érdekeit.

Az ugyanis jól látszik, hogy a Zöldek (Grünen) társelnöke, Robert Habeck, aki jelenleg alkancellár, valamint gazdasági és környezetvédelmi miniszter, kifejezetten rühelli a német identitást, tehát nemcsak pénzügyileg kötődik a globális körökhöz, hanem érzelmileg is. Egyik írásában néhány éve kijelentette, hogy ha német patriotizmusról beszélnek neki, akkor egész egyszerűen hányinger jön rá.

A nyilvánvalóan kozmopolita alkancellárhoz képest Scholz valamivel régi vágásúbb politikus, aki még nem akkora globalista, mint a Zöldek vezetői, az esetében inkább a pénzügyi érdekeltségek a meghatározók. Például Annalena Baerbockhoz, a Zöldek társelnökéhez, a jelenlegi külügyminiszterhez képest nagyon nem „progresszív” és kozmopolita. Utóbbi ugyanis nem kevesebbet tett a hazafiság jegyében, mint hogy nem mást, mint az amerikai állampolgárságú Jennifer Morgant, a Greenpeace vezetőjét választotta ki államtitkárának a nemzetközi klímapolitikai ügyek területén...

Azt hiszem, Németországot jelenleg olyan politikusok vezetik, akik nem a német nemzeti érdekek, hanem a globális pénzügyi érdekeinek megfelelően kormányozzák az országot. És ez óriási baj és csapás Európa számára. Mindez az orosz–ukrán háború, illetve az energiaválság idején kifejezetten tragikus Európa jövője szempontjából.

A végére egy német szerző írásából idéznék néhány sort. Az egykori Bundestag-munkatárs, Sebastian Friebe már 2020-ban így látta a német politikai életben bekövetkezett változásokat: „A pénzügyi szektor betelepítette a saját embereit a politikai élvonalba – és ezt mi tehetetlenül szemléltük. [...] Ez a változás korántsem véletlen, hanem végeredménye egy évtizedes politikának, amely a leggazdagabb 0,01 százaléknak kedvez. [...] A világ legnagyobb pénzügyi konzernje, a BlackRock időközben egészen hivatalosan tanácsokat ad az EU-nak pénzügyi kérdésekben. Képes lenne a pénzügyipar a politika befolyásolását ennél is nyilvánvalóbban csinálni?”

Alakul a Világ gazdasági Fórum terve: államférfiak helyett technokratáknak és pénzembereknek kell irányítani az új világ „technodemokráciáját”.

Fricz Tamás

A szerző? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

Borítókép: Olaf Scholz német kancellár (Fotó: MTI/EPA/Clemens Bilan)

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
